

Studánka

ČASOPIS ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI BOLATICE

11/18

Milé sestry a bratři,
měsíc listopad nás neodvolatelně přitahuje k zesnulým. Myslíme na ně víc než obvykle a také pro ně víc děláme. Chci Vás motivovat krátkým rozjímáním o posledních věcech člověka k tomu, aby ta naše aktivita nebyla jen vnější činností. Posledních věcí člověka je pět: smrt, soud, očistec, nebe, peklo.

SMRT

Katechismus katolické Církve (dále jen KKC) nám v paragrafu 413 říká, že Bůh neudělal smrt a nelibuje si, když hynou živí, ale ďáblovou závistí přišla smrt na svět, a také v paragrafu 1018, že „Následkem prvotního hříchu člověk musí podstoupit tělesnou smrt, které by byl ušetřen, kdyby nebyl zhřešil.“ Takže je nám jasné, že smrti se nevyhneme. Nezbývá nám, než ji akceptovat a dobře se na ni připravit.

SOUD

KKC 1038: Vzkříšení všech mrtvých, „spravedlivých i nespravedlivých“ (Sk 24,15), bude předcházet poslednímu soudu. Bude to „hodina, kdy všichni v hrobech uslyší … hlas [Syna člověka] a vyjdou: ti, kdo konali dobro, budou vzkříšeni k životu, kdo páchali zlo, budou vzkříšeni k odsouzení.“ (Jan 5,28–29) Tehdy Kristus přijde „ve slávě a s ním všichni andělé … a budou před něj shromážděny všechny národy. A oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů. Ovce postaví po své pravici, kozly po levici … A ti půjdou do věčného trápení, spravedliví však do věčného života.“ (Mt 25,31–33,46)

OČISTEC

Ono konečné očišťování vyvolených je očistcem. U sv. Matouše můžeme číst: Jestliže se někdo rouhá Duchu Svatému, nebude mu odpuštěno ani v tomto věku, ani v budoucím (Mt 12,32). Z toho textu Církev odvozuje, že pokud jsou hříchy, které na základě Ježíšových slov odpuštěny nebudou, tak je logické, že jsou i takové, které naopak odpuštěné budou. Z této Matoušovy pasáže se také dozvídáme, že Boží odpuštění se odehrává „dvoustupňově“, tedy v tomto věku a také v budoucím. Jestliže pak jsou hříchy, které nám odpuštěny budou a z nějakého důvodu se to nestalo v tomto věku (myšleno během pozemského života), budou odpuštěny ve věku budoucím, tedy později, už po smrti. Tento

stav, během kterého dochází k očišťování člověka, se jmenuje očistec. Katechismus učí: Ti, kdo umírají v Boží milosti a přátelství, ale nejsou dokonale očištěni, i když jsou si jisti svou věčnou spásou, jsou po smrti podrobeni očišťování, aby dosáhli svatosti nutné ke vstupu do nebeské radosti. (KKC 1030)

NEBE

Konečný cíl člověka, jeho skutečný domov. Místo, které je přirozeným prostředím pro člověka. Obdrží ho ti, kteří jsou v Boží milosti (na základě zpovědi anebo dokonalé lítosti nad svými hříchy) a jsou dokonale očištěni, nejsou zatíženi zadostiučiněním za již odpuštěné hříchy.

PEKLO

O pekle nehovoří jen ti „přísní" faráři, kteří údajně patří ke staré gardě neosvícených a zaostalých kněží. Paradoxně jsou zaostalí a neosvícení ti, kteří o pekle mlčí. O pekle hovoří sám Ježíš. A to mnohokrát. Mluví o pekle jako o „neuhasitelném ohni", které je určeno tomu, kdo do konce svých dní zde na zemi odmítá uvěřit v Boha. Jenomže pamatujme! Uvěřit v Boha neznamená jen vědět, že Bůh je. To si bohužel často pleteme a chybně o sobě smýšlíme jako o věřících. Věřící je jenom ten, kdo věří Bohu. Že vše, co řekl, je pravda a podle té pravdy žije. To znamená, že žije podle Desatera – chodí na mše svaté, modlí se, zpovídá se, přijímá Tělo Páně, činí pokání, koná skutky milosrdenství. Ježíš ohlašuje přísnými slovy, že „pošle své anděly, ti posbírají z jeho království … ty, kdo dělají nepravosti, a uvrhnou je do ohnivé pece" (Mt 13,41–42), a že vynese rozsudek: „Pryč ode mne, vy zlořečení, do věčného ohně!" (Mt 25,41).

KKC 1035: Církev ve svém učení potvrzuje existenci pekla i jeho věčnost. Duše těch, kteří umírají ve stavu smrtelného hříchu, sestupují ihned po smrti do pekla, kde snášejí pekelné tresty, „věčný oheň." Hlavním trestem pekla je věčné odloučení od Boha, neboť pouze v Bohu může mít člověk život a štěstí, pro které byl stvořen a po nichž touží.

Každý z nás si zaslouží znát pravdu o posledních věcech člověka. Naši zesnulí už poslední věci zakoušejí přímo na sobě. Jak jim je? Kdo z nás může s jistotou říci, že už jsou v domě našeho Otce? Proto tak dlouho, jak jsme zde na zemi, modleme se za ně. Ať to není jen krátká a nenamáhavá modlitba. Ukažme Bohu, že naše zesnulé milujeme celým svým srdcem. A nejenom to. Ukažme, že každý lidský život má pro nás obrovskou hodnotu, protože víme, že Bůh je otcem všech. Proto se modleme i za neznámé zesnulé, zapomenuté, nemilované, hříšné a slabé, aby došli u Boha k odpuštění.

Zvu Vás všechny na mši svatou v pátek 2. listopadu v 17:00. Bude to mše svatá za všechny naše zesnulé, za které požádáme Boha o milost odpuštění skrze eucharistickou oběť. Poprosit o tuto milost můžeme připojením svého úmyslu k této společné mši svaté. V kostele najdete krabičku, do níž vložíte napsaný úmysl.

Jednou za rok kněz žehná Paškál, který znázorňuje světlo Boží. Tam, kde je vnitřní světlo, tam je Bůh, a kde je Bůh, tam je i požehnání. Paškál používáme během významných událostí. Chceme toto Boží světlo dát i našim zesnulým. Proto po této mši svaté rozsvítíme od Paškálu svíce, které zaneseme v průvodu na hřbitov a postavíme na hroby svých blízkých.

Ze srdce Vám všem žehnám

P. Lesław Mazurowski

Ježíš nalezen v chrámě

Na říjnovém setkání společenství Modliteb matek jedna z nás vybrala úryvek z Bible. Šlo o 2. kapitolu Lukášova evangelia, verše 41 – 46, která nesla název Dvanáctiletý Ježíš v chrámě. *„Jeho rodiče putovali každý rok do Jeruzaléma na velikonoční svátky. Když mu bylo dvanáct let, vydali se tam na svátky jako obvykle. A když ukončili sváteční dni a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, a jeho rodiče to nezpozorovali. V domnění, že je ve skupině poutníků, ušli den cesty; teprve potom ho hledali mezi příbuznými a známými. Když ho nenašli, vrátili se do Jeruzaléma a hledali ho. Po třech dnech ho našli v chrámě, jak sedí uprostřed učitelů, poslouchá je a dává jim otázky.“*

Tento text nás vedl k zamyšlení, jak my křesťané prožíváme svátky a obyčeje. Pro někoho to může být tradice, která by se měla dodržovat a slavit, a pro někoho to může být jen den jako každý jiný, bez duchovních prožitků. Jsou i tací, kteří si rádi o svátcích doma něco raději udělají a na Boha si už čas nenajdou nebo ho najít nechtějí.

Rodiče Pána Ježíše dodržovali židovské zvyky a tradice. To proto se odebrali s dvanáctiletým Ježíšem oslavit velikonoční svátky do Jeruzaléma. Přivedlo nás to k myšlence na to, jak velkou museli mít Ježíšovi rodiče, Josef s Marií, důvěru ke svému příbuzenstvu a známým, když spoléhali na to, že Ježíš je u někoho z nich. Máme také takovou důvěru v rodinách a mezi svými příbuznými?

Také nás napadla myšlenka, co v tu chvíli mohli Josef s Marií v nitru prožívat, když zjistili, že Ježíš u nikoho z příbuzenstva není. Vždyť ho hledali tři dny! Zcela jistě naprosto vyčerpáni jej nalezli v chrámě mezi učiteli zákona, jak jim moudře vykládá Písmo. Jaký bychom jako rodiče zaujali postoj, kdyby se toto přihodilo nám? Troufám si skoro s jistotou říci, že bychom se jen těžko uměli emočně ovládnout v tak vypjaté situaci, jakou zažili oni. Jejich důvěra v Boha musela být veliká, když v chrámě vyslovili pouze otázku: *„Dítě, proč jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali!“* (Lk 2, 48)

Tato situace by nám měla ukázat, že když budeme Bohu důvěřovat, On se postará. Důvěrou nikdy nebudeme tratit, naopak vždycky získáme!

Za společenství Modliteb matek Regina Fojtíková

Být silný ve své slabosti

V pátek 5. 10. 2018 v kostele sv. Stanislava přednášel Václav Čáp – laický misionář, teolog a dlouholetý tlumočník maltského kněze a exorcisty Eliase Velly. Tématem přednášky bylo „Duch přichází na pomoc v naší slabosti“.

Slabost zpravidla vnímáme negativně jako něco, co nevyhledáváme, co člověka snižuje v očích druhých, vylučuje z okruhu úspěšných a šťastných lidí, možná i izoluje na okraj společnosti. Zvykli jsme si rozlišovat lidi na slabé a silné. Vědomě či nevědomě silné preferujeme,

vyzdvihujeme, slabými opovrhujeme a zavrhujeme je. Jenomže mnohdy člověk slabý může přinést užitek mnohonásobně vyšší, než člověk na první pohled silný. V úvodu přednášky o tom svědčil příběh o chudé ženě, která měla dvě nádoby. V nich denně nosila vodu podél polní cesty z jednoho místa na druhé. Jedna nádoba byla pevná a druhá měla v sobě puklinu. Když nesla vodu v pevné nádobě, vždy ji přinesla beze ztrát. Pevná nádoba tedy přinášela lepší užitek. Když nesla vodu v prasklé nádobě, část vody pokaždé skapala na okraj cesty. Užitek z ní byl tedy menší. Po čase však podél cesty, odkud kapala z prasklé nádoby voda, začaly růst květiny a tráva. Lidé chodili a divili se krásе a vůni květin, které tam nikdy nerostly, a měli z nich velkou radost. Prasklá nádoba, která se mohla jevit jako slabá a nedokonalá, tedy přinesla tento vedlejší užitek, který dokonalá nádoba přinést nemohla. Tento obrazný příběh vysvětloval, jakým způsobem Bůh počítá se slabostí v životě člověka, protože koneckonců – slabí jsme všichni.

Svatý Pavel sám pokorně přiznává: *„Když jsem slabý, právě tehdy jsem silný."* (2 Kor 12, 10) Bůh mu jeho slabosti ponechal. To proto, aby se spoléhal více na Boha, aby si uvědomil, že vše, co činí, činí skrze obdrženou milost pramenící z nezměrné lásky Boha k člověku. To dokládají i slova: *„Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřejměji projeví ve slabosti."* (2 Kor 2, 9) Svatý Pavel tedy přijímá s radostí svou slabost, žije podle zákona milosti a skrze toho dostává sílu Ducha Svatého. A není sám toho příkladem. Marnotratný syn, o kterém píše Lukášovo evangelium, musel také napřed poznat svou ubohost, aby se ve své ubohosti obrátil k Bohu. (srov. Lk 15, 11–32)

Sílu v slabosti můžeme rovněž spatřit u samařské ženy, jejíž příběh popisuje evangelista Jan ve 4. kapitole, verších 1-42. Tato žena je hluboce frustrována sama sebou, svým chováním, které ji činí zranitelnou, hříšným životem, který vede. Je osamělá. Trpí hladem po lásce, po přijetí. Má nenaplněné srdce, protože ztratila skoro všechno. V poledne chodívá pravidelně pro vodu k nedaleké studni. V tom největším horku. To proto, aby nikoho nepotkala, poněvadž cítí stud za to, jaká je. Jednoho dne se tam setkává s Ježíšem. Zprvu mu nedůvěřuje, protože mezi Židy a Samaritány vládlo hluboké nepřátelství. Ale po krátkém rozhovoru s ním poznává svou slabost. Rázem si uvědomuje, že její život nikam nevede. Má hluboký pocit hanby, nehodnosti a viny. Uvědomí si, že svou vnitřní prázdnotu kompenzuje tím, že je závislá na mužích a že tímto chováním se ničí. Tato žena je tedy napřed konfrontována se svou slabostí, aby jí pak mohl Ježíš sdělit, že je Mesiáš a nabídnout jí živou vodu, která je symbolem Ducha Svatého. Tato žena je uzdravena skrze přijetí vlastní slabosti a její rána se mění v požehnání! Následná proměna ženy je dokonce silnější než rána, kterou prožila!

Václav Čáp prostřednictvím těchto biblických příběhů poukázal na skutečnost, že tímto způsobem Bůh počítá s každým z nás. Duch Svatý je ochoten vstupovat do našich slabostí. Je ovšem na nás, jestli dovolíme, aby se naše rány staly požehnáním. Bůh nepotřebuje siláky, ale lidi, kteří po něm touží a žízní, kteří mají v sobě hlad po lásce. Současná společnost je nastavena na výkon a sílu. Staví do popředí člověka zdravého a schopného, který své slabosti musí potlačit. Je jedno jakým způsobem, hlavně je nesmí ukázat na světlo. Jenomže často právě

nepřijetí svých limitů, omezení a popírání vlastní slabosti vede k vyhýbání se hlubším vztahům, rostoucímu pocitu osamělosti a přemíře úzkosti. V závěru přednášky rovněž zazněla myšlenka, která by nás měla přimět k hlubšímu rozjímání. A to, že dnešní společnost se podobá Římskému impériu před jeho rozpadem.

Po přednášce následovala krátká adorace Nejsvětější Svátosti s modlitbou k Duchu Svatému a přímluvná modlitba za otevření se na přijetí Ducha Svatého.

Děkujeme Václavu Čápovi za podnětné myšlenky k rozjímání, vám všem, kteří jste přišli a chtěli strávit páteční večer jiným způsobem než obvykle, a také za hudební doprovod a zpěvy při adoraci!

Pavlína Řehánková

Z dopisu sestry představené...

Kongregace milosrdných sester III. řádu sv. Františka z Assisi se sídlem v Opavě vyhověla před 10 lety prosbě bratří minoritů, zastoupených o. Markem Dudou, podílet se na práci s dětmi z chudých zón v Centru Božího Milosrdenství v Aregua v Paraguayi. Po roční přípravě v Misijním centru ve Varšavě 3. října 2008 do Paraguaye odletěly z České republiky tři sestry v doprovodu sestry generální představené Františky Ryškové.

Paraguay patří mezi nejchudší státy Jižní Ameriky a jen málo nasvědčuje tomu, že by se to mělo v příštích letech nějak výrazně změnit. Centrum Božího Milosrdenství leží v lese uprostřed chudých a potřebných a zároveň je blízko hlavního města Aregua (40 km). Je otevřené pro všechny potřebné a snaží se zmírnit dopady odvrácené tváře civilizace. Výraznou pomocí je mu přítomnost sester, které se po svém příjezdu s velkým nasazením pustily do práce. Během celých deseti let pro děti připravují a obstarávají jídlo, školní potřeby, léky a zajišťují lékařskou pomoc. Připravují různé vzdělávací programy, katecheze, podílejí se na jejich přípravě ke svátostem. Pomáhají i jejich rodičům a celým rodinám a to jak hmotně tak i duchovně. Snaží se jim dát nebo najít práci, pomoci v nesnázích a různých potřebách a podporují je svými modlitbami.

V současnosti v Centru Božího Milosrdenství žijí čtyři sestry z České republiky, jedna sestra a dvě postulantky z Paraguaye.

V Centru Božího Milosrdenství, kde žijí nejen bratří minorité, ale i dobrovolníci, se podílejí na jeho celkové organizaci. Aby nebyly závislé pouze na darech, prodávají chléb, který pečou dobrovolníci v pekárně Centra, vyrábějí různé devocionálie, které následně prodávají v malém obchůdku.

V současné době se dostavuje kostel Božího Milosrdenství a již nyní zde přijíždí mnoho lidí adorovat, ztišit se, obnovit svůj duchovní život. Problémem je nedostatek místa pro ubytování poutníků. Proto je ve velkém zájmu kongregace postavit exerciční dům, který by byl zároveň i zdrojem obživy.

Pokoj a dobro!

Drazí farníci z Bolatic a Borové,
moc Vás pozdravuji z dalekých krajin, kde zrovna prožíváme jaro v plném proudu a u Vás je podzim.

Z celého srdce Vám děkuji za Vaše modlitby, oběti i finanční dary. Jak jste se dověděli z části dopisu sestry představené, v současné době hledáme finanční prostředky na stavbu exercičního domu. Centrum je čím dál víc vyhledávané lidmi, kteří mají zájem o duchovní cvičení, neboli – jak se tady říká – retira (retiro – ve smyslu odejít…, zanechat každodenní běžný život a stáhnout se na chvíli do ústraní, hledat Boží přítomnost v modlitbě a vracet se k Bohu…). Ve spolupráci s bratřími můžeme nabídnout velmi cenné duchovní zázemí a doprovázení.

A přestože je velký zájem, nemáme často prostory, kde poutníky ubytovat. V současné době máme 5 pokojů s patrovými lůžky, takže celkem 34 lůžek, některé můžeme ubytovat ještě na matracích, kapacita je kolem 40 lidí. Když přijede větší skupina (tento víkend přijelo přes 50 mladých biřmovanců, jejich katecheté a vedoucí, bylo jich celkem 70, a další týden čekáme přes 80 lidí), musí pak být lidé ubytováni na matracích na zemi v jídelně, a pokud se nevejdou ani tam, spí venku pod přístřeškem. Další velkou skupinu (asi 200 lidí) jsme museli odmítnout, protože to skutečně překračuje naše momentální možnosti ubytování.

Drazí bratři a sestry, děkujeme Vám za Vaši štědrost a modlitby. Moc je potřebujeme a jsme Vám vděčné.

Osobně Vás prosím každého alespoň o jeden Zdrávas na mé úmysly. Velké Pán Bůh zaplať za všechno.

Vaše vděčná sestra Barbora

Výtěžek sbírky

V misijní sbírce pro sestru Barboru do Paraguaye se vybralo 39 459 Kč. Děkujeme všem, kteří se na sbírce podíleli, především dětem, které připravily krásné výrobky ve škole nebo v družině na památku za peněžní dary na misie.

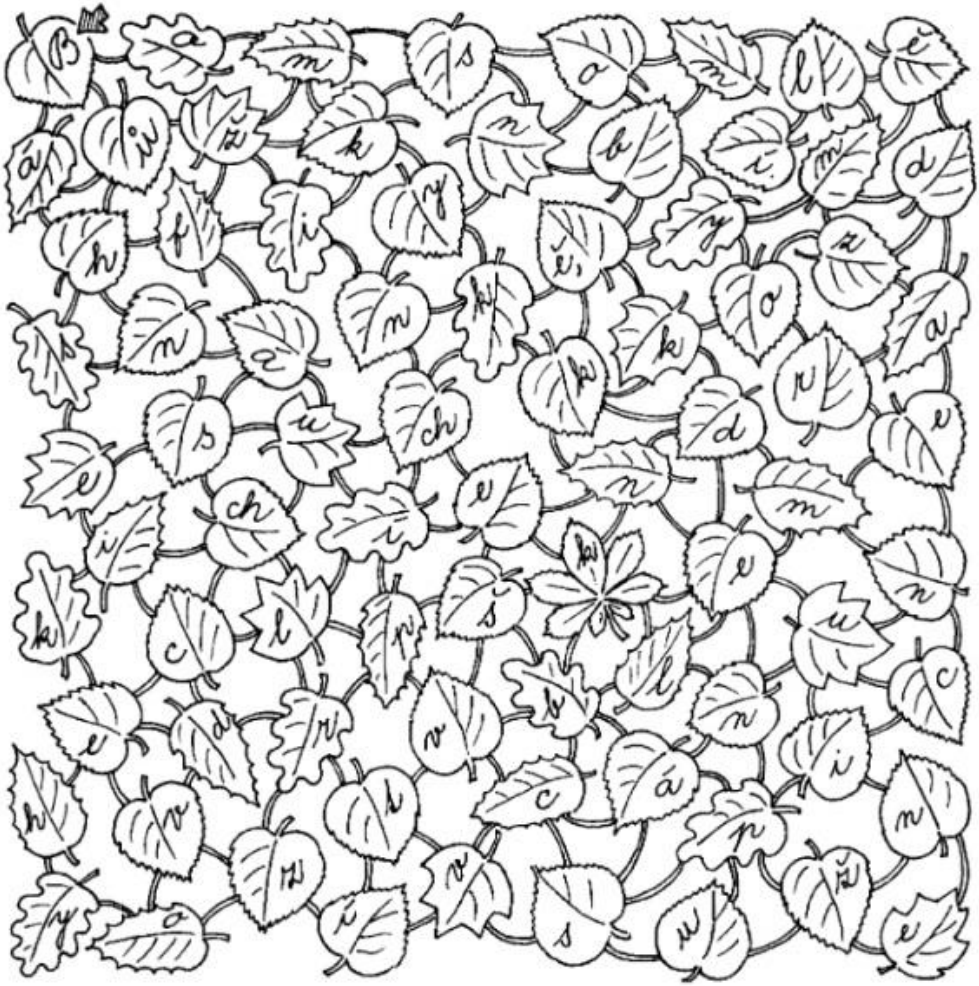
Jana Kubatková

Stránka pro děti

V prvních listopadových dnech si připomínáme všechny zemřelé. Chodíme na hřbitovy, kde zdobíme hroby a zapalujeme svíčky, a myslíme na mrtvé ve svých modlitbách. Vzpomínky na zemřelé nás mohou naplnit nejen smutkem, ale i radostí a nadějí. Jako křesťané přece věříme, že...

Dokončení najdeš v písmenkovém labyrintu, když budeš mezi různými druhy listů postupovat po listech lípy. Začni u šipky vlevo nahoře.

TAJENKA:_____

Zápis z jednání FPR

Zasedání dne 8. 10. 2018 Č. j. 11/2018

Přítomni:

P. Leslaw Roman Mazurowski, Jana Ballarinová, Stanislav Hanke, Marie Křesťanová, Jana Lampartová, Lenka Lasáková, Andrea Pavlíková, Pavlína Řehánková, Patrik Vehovský, Tomáš Wawrzinek

Nepřítomni:

Pavel Kramář, Tomáš Valenta

Projednáno:

1. Zasedání FPR zahájil otec Leslaw modlitbou a všechny přítomné srdečně přivítal.
2. Kontrola plnění úkolů vyplývajících z předchozího zápisu Farní pastorační rady, která zasedala 10. 9. 2018.
3. Znovu projednáno odstranění lešení v kostele, které je plánováno na pátek 26. 10. a sobotu 27. 10. V důsledku toho nebude po oba dva dny sloužena mše svatá.
4. V neděli 21. října je misijní neděle. Stejně jako každý rok tak i letos budeme mít možnost přispět na misie prostřednictvím sbírky a zakoupením výrobků, a to po sobotní večerní mši svaté a obou nedělních mších svatých. Výtěžek z prodeje půjde na misie do Paraguaye. Z toho důvodu bude měsíční sbírka na opravy přesunuta na 4. neděli v měsíci, tedy na 28. října!
5. Výběr dalšího dítěte, kterého by farnost finančně podporovala v jeho tíživé životní situaci prostřednictvím adopce na dálku, je v jednání (viz zápis z FPR č. 10/2018). Zodpovídá Pavlína Řehánková.
6. Termíny a časy zpovídání před slavností Všech svatých a Památkou všech věrných zemřelých budou včas zveřejněny v ohláškách.
7. V rámci setkávání společenství rodin bude zjištěna možnost uspořádat akci – vánoční pečení perníčků. Zodpovídá Andrea Pavlíková.
8. V sobotu 6. října po večerní mši svaté a v neděli 7. října po ranní i odpolední mši svaté se uskutečnila hlasovací anketa, v níž se mohli farníci vyjádřit pro zachování či změnu času nedělních bohoslužeb. Hlasovalo celkem 629 farníků, z nichž 415 (66 %) bylo pro změnu (tj. na 8:00 a 10:00 hodin) a 214 (34 %) proti změně (tj. ponechat stávající 8:30 a 14:30 hodin). Vzhledem k výsledkům této ankety tedy Farní pastorační rada rozhodla, že od 1. listopadu 2018 budou nedělní mše svaté slouženy v 8:00 a 10:00 hodin, přičemž obě budou doprovázeny zpěvem a varhanami. Sobotní večerní mše svatá s nedělní platností zůstává beze změny.

   Dětská mše svatá bude 2. a 4. neděli v měsíci v 10:00 hodin. Schola se na faře sejde každou neděli v 9:00 hodin.

9. Vzhledem k tomu, že od 1. 11. 2018 dochází k vícerým změnám (odstranění lešení a návrat k obvyklému pořadu bohoslužeb, změna letního času na zimní a změna časů nedělních bohoslužeb), je pořad bohoslužeb zpracován v následující tabulce:

Pořad bohoslužeb platný od 1. 11. 2018	
pondělí	17:00 (poslední pondělí v měsíci je mše svatá na Borové)
úterý	06:30
středa	17:00 – 18:00 (adorace)
čtvrtek	17:00
pátek	17:00
sobota	06:30 (jen 1. sobota v měsíci) a 17:00 (s nedělní platností)
neděle	08:00 a 10:00

Časy mší svatých v době adventu a Vánoc:

Roráty budou po celou dobu adventní ve všední dny v 6:30 hodin (kromě středy). Z toho důvodu nebudou po tuto dobu večerní mše svaté.

8. 12. 2018	17:00	(mariánská mše)
24. 12. 2018	14:30	(dětská mše svatá s otevíráním betléma)
	24:00	(půlnoční)
25. 12. 2018	08:00 a 10:00	
26. 12. 2018	08:00	
31. 12. 2018	16:00	(na poděkování za milosti obdržené v uplynulém roce)
1. 1. 2019	08:00 a 10:00	

10. Úmysly mší svatých na období od listopadu 2018 do konce dubna 2019 se budou zapisovat v sobotu 20. 10. po večerní mši svaté a v neděli 21. 10. po obou mších svatých.

11. Adventní věnec bude letos zavěšený nad presbytářem.

12. Závěrem zasedání otec Leslaw všem udělil požehnání a poděkoval za účast.

Zapsala: Pavlína Řehánková

Práce s biblickým textem

Ve středu 14. listopadu v 17:30 hodin proběhne na faře další biblická hodina s otcem Petrem Chalupou a s jeho asistentkou Marií Klaškovou z pastorační instituce České katolické biblické dílo. Během setkání se zájemci budou zabývat vybraným biblickým textem. Srdečně jsou zváni všichni, kteří mají o toto setkání zájem.

Andrea Pavlíková

Národní setkání Modliteb matek

„Vlídné a laskavé srdce“ – tak znělo motto národního setkání Modliteb matek, které se uskutečnilo ve dnech 19. – 20. 10. 2018. Na rozdíl od předchozích let, kdy tato setkání hostilo Brno, se letos poprvé uskutečnilo v Pardubicích, a to ve Výstavním a společenském centru IDEON. Sjelo se na něj více než 700 maminek z celé České republiky. Také naše farnost byla zastoupena hned třemi maminkami.

Program byl vskutku bohatý. Začal v pátek večer mší svatou celebrovanou českobudějovickým biskupem Mons. Vlastimilem Kročilem. Ten ve své promluvě zdůraznil, že dnešní člověk žízní po lásce. A tam, kde láska není, vládne zákon, jako tomu bylo u farizeů. Po bohoslužbě se slova ujal P. Vojtěch Kodet, který pohovořil o tom, jak je důležité přijímat sebe i druhé lidi, každodenní životní situace, léčit niterné rány vzniklé v minulosti a jak je důležité vložit celý svůj život do Ježíšova srdce a do jeho rukou s důvěrou, že o vše potřebné se postará. Následovala vedená adorace s modlitbou za vnitřní uzdravení.

Sobotní program začal ranními chválami. Poté se slova ujala národní koordinátorka Modliteb matek Markéta Klímová a pomocný biskup a generální vikář královéhradecké diecéze Mons. Josef Kajnek. Ve své sobotní přednášce pak P. Vojtěch Kodet hovořil o duchovní transplantaci srdce. Zdůraznil, že pokud chceme mít vlídné a laskavé srdce, musíme se nejdříve zříci svého hříšného srdce a každý den znovu a znovu nabízet Bohu svůj život, své srdce, vůli, myšlenky, jednání, vztahy, zkrátka sebe s celou podstatou bytí.

Před obědem byla sloužena mše svatá. Celebroval ji duchovní rádce hnutí Modliteb matek P. Šebestián Pavel Smrčina, OFM. Po obědě byla možnost k osobní tiché adoraci nebo ke svátosti smíření, kterou nabízelo přes dvacet kněží. Kdo chtěl, mohl si také zakoupit dobrou literaturu s duchovní tematikou nabízenou Karmelitánským knihkupectvím.

Modlitba matky

Otče, Tvá láska se vine jako stuha naším životem
a všechny nás nese a objímá. Prosím, aby vztah mezi
mnou a mým mužem byl obrazem této lásky.
Děkuji Ti, že skrze ni přichází na svět nový život.
Ježíši, Tvá láska je mi útěchou i nadějí.
Chceš mi dát v hojnosti vše, co mi schází.
Vím, že mé srdce je často obtíženo
nezhojenými ranami a také neodpuštěním.
Jen ve světle Ducha Svatého mohu a chci přitisknout
své srdce na Tvé a nechat se zcela uzdravit.
Toužím mít vlídné a laskavé srdce
milující ženy, manželky a matky.
Kéž jsou naše děti v nově vylité síle Ducha Svatého,
pod ochranou naší nebeské Matky Panny Marie,
z milosti Otce a s požehnáním Syna,
vyneseny do věčné radosti.
Ať Tvé požehnání skrze mou modlitbu
přejde do dalších generací.
Amen.

Se slovy, že zdravá láska nutně potřebuje své hranice, otevírala odpolední blok Kateřina Lachmanová. Řeč byla na téma Láska a hranice. Tedy téma, s nímž má v reálném životě řada lidí problém. Máme v sobě zakořeněno, že křesťan nesmí nikoho zranit. Ovšem všechny křesťanské ctnosti mají svou míru! Nastavení hranic bolí, ale je nezbytně nutné!

Po skončení přednášky byl prostor vymezen pro osobní svědectví, povídání o spiritualitě matek a společnou modlitbu matek. Akce pak byla ukončena posezením s občerstvením. Po oba dva dny na profesionální úrovni hrála a zpívala schola z Havlíčkova Brodu.

Je dobře, že se maminky v tak hojném počtu sjíždějí, aby se sjednotily v modlitbě za své děti. Zvláště v současné době, která směřuje k ateizaci společnosti. V době, kdy zlé je často bráno jako přijatelné, jako norma, a dobré a Bohu milé zesměšňováno.

Tímto bych také ráda vyzvala každou maminku naší bolatické farnosti, která by se chtěla modlit za své děti, aby přišla do našeho společenství Modliteb matek. Scházíme se vždy 1. a 3. pondělí v měsíci na faře, v zimním čase v 18:00 hodin, a modlitba trvá zhruba hodinu. Přijďte, rádi Vás uvidíme!

Pavlína Řehánková

Podobenství o deseti pannách Mt 25,1-13

Biblický text Mt 25,1-13:

Nebeské království je podobné deseti pannám, které vzaly lampy a vyšly naproti ženichovi. Pět z nich bylo pošetilých a pět prozíravých. Pošetilé vzaly sice lampy, ale nevzaly s sebou olej, prozíravé si však vzaly s lampami také do nádobek olej. Když ženich dlouho nepřicházel, začaly všechny podřimovat a usnuly. Uprostřed noci se strhl křik: „Ženich je tady! Jděte mu naproti!" Tu všechny ty panny vstaly a začaly si upravovat lampy. Pošetilé prosily prozíravé: „Dejte nám trochu oleje, lampy nám dohasínají." Ale prozíravé odpověděly: „Nemůžeme, nestačilo by pak ani nám, ani vám. Dojděte si raději k prodavačům a kupte si!" Jakmile však odešly nakoupit, přišel ženich a ty připravené vešly s ním na svatbu a dveře se zavřely. Později přišly i ty ostatní panny a volaly: „Pane, pane, otevři nám!" On však odpověděl: „Amen, pravím, vám, neznám vás." Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.

Jak porozumět textu:

Zdálo by se, že nejdůležitější je olej a světlo, které z lampy vychází. Ještě důležitější je začátek příběhu. Připravenost na příchod ženicha. Velmi důležité je označení družiček: jedny byly pošetilé, druhé prozíravé (rozumné). Příkladné družičky byly prozíravé v tom, že vzaly do nádobek olej, který se měl doplnit do lamp. To je velmi podstatný detail, protože jinak se chování družiček pošetilých v ničem neliší od těch prozíravých - jedny i druhé připravily všechny potřebné rekvizity (lampy, předpokládá se, že hořící, tedy s olejem), jedny i druhé pak usnuly, jedny i druhé chtěly jít vstříc ženichovi.

Pět družiček naplnilo lampy olejem a pro každý případ si ještě vzaly nádoby s olejem, kdyby se svatební průvod zdržel a olej v lampách vyhořel. Druhých pět s touto možností nepočítalo. Průvod se skutečně zdržel a družičky začaly podřimovat, až usnuly. Usnutí není pranýřováno (jak ukazuje pokračování podobenství) jako nedostatek bdělosti. Tou bdělostí (správně chápanou!) máme totiž rozumět něco jiného, a sice připravenost prozíravých družiček.

Neprozíravé družičky vidí, že jejich lampy dohasínají, že byly připravené jen zpočátku, ale ne až do rozhodujícího okamžiku. Nevzaly si tolik oleje, kolik bylo třeba na to, aby měly až do konce hořící lampy. O půlnoci se strhl křik: „Hle, ženich je tady! Jděte mu naproti!"

Dívky začaly rychle čistit knoty u lampiček, a ty, které měly i zásobu oleje, doplnily vyhaslé a dohořívající lampy. Ty druhé byly teď bezradné a prosí ostatní družičky, aby jim daly trochu oleje, protože jejich lampy zhasínají. Setkávají se však s odmítnutím. Jsou věci, které se nedají dělat poloviče. Rozdělit olej by neposloužilo nikomu. Co z toho vyvodit? Připravenost (či nepřipravenost) nemůže nikdo doplnit za mě. Každý se má připravit za sebe - v rozhodujícím okamžiku to za mě nikdo jiný nemůže vykonat.

Také detail zavřených dveří je méně pravděpodobným, protože při orientální svatbě se dveře nezavíraly. Právě naopak, často i několik dní (podle délky svatebního veselí) byly dveře otevřeny dokořán. V tomto podobenství mají zavřené dveře symbolizovat něco důležitého: Vypadá

to, že ženich je velice tvrdý k těm pěti pošetilým družičkám. Ale toto podobenství se týká věčnosti. Ježíš zde zřejmě mluví o zvláštním ženichovi a zvláštní svatbě, kde neplatí běžná měřítka. Nepřipravené družičky nemohly vejít na svatbu - dveře se zavřely. Družička bez hořící lampy nemá co dělat na svatbě! A teď je už pozdě chtít něco udělat - čas přípravy skončil. Pošetilé družičky neobstály, v rozhodujícím okamžiku, když ženich konečně přišel, nebyly připravené. Zavřené dveře vyjadřují neodvolatelné rozdělení prozíravých od pošetilých.

Marné a prázdné je volání: „Pane, Pane!" Svým nedbalým počinem ukázaly, že jim nešlo tolik o to, aby nezklamaly ženicha. Jejich slova neodpovídají jejich vnitřnímu postoji. Proto zní tvrdá, ale pravdivá reakce ženicha: „Neznám vás." Znát v biblické řeči znamená mít s někým společenství. Výrok „Neznám vás." je tedy totéž co „nemáte se mnou společenství, nepatříte ke mně." Nepatříte ke mně, protože jste o mě nedbaly, jinak byste jednaly prozíravě a připravily se tak, abyste mohly vejít na svatbu.

Vysvětlení podobenství je podáno větou „proto bděte, protože neznáte dne ani hodiny." Bdělost máme chápat jako aktivní připravenost, způsobilost vejít na svatbu: v tomto podobenství jde o stálou připravenost, až do konce, až do chvíle setkání se Ženichem.

Můžeme se ptát, co znamená olej v tomto podobenství. Nemá žádný hlubší význam. Prozíravé družičky si vzaly do nádobek i olej, který mohly doplňovat do lamp až do chvíle, kdy měl přijít ženich! Myslely na nejistou budoucnost, že ženich přijde v neznámou hodinu, a proto si vzaly olej, aby mohly být neustále připraveny. Neprozíravé měly olej jen do určité chvíle - neměly jej však až do chvíle setkání se ženichem. Tyto pošetilé družičky nepomyslely prozíravě na to, že ženich nepřijde hned, ale v neznámý den. U podobenství nemá každý detail hlubší význam. Proč tedy máme takové zbytečné detaily? Slouží k dokreslení a oživení podobenství, které má být skutečným příběhem.

Otázky k zamýšlení:

- V životě bývají situace, kdy se vyplatí být připravený. Co to může být?
- Co ve mně vyvolává toto podobenství?
- Co pro mě znamená „být připraven/a" na setkání s Ježíšem?
- Co můžeme udělat pro to, abychom byli připraveni?
- Nespoléháme také někdy na to, že „Ženich je ještě daleko."?
- Jak můžeme pomoci svým blízkým, aby také oni byli připraveni na věčnost?

Doba čekání na příchod Ženicha je časem bdění, ve kterém máme mít rozžaté lampy víry, naděje a lásky a srdce otevřená dobru, kráse a pravdě; je to čas k životu podle Boha, v přípravě na krásné setkání s Ježíšem. Kéž v nás vyhlídka na poslední soud nevyvolává strach, ale spíše nás vybízí, abychom lépe žili přítomnost.

(Papež František z katecheze při generální audienci)

Za společenství La vie Montante Magda Jurášková

Informace

Setkání společenství:

Schola	každá neděle v 9:00
Akolyté	10. 11. v 18:15
Ministranti	12. 11. v 17:30
Společenství matek	5. a 19. 11. v 18:00
Společenství seniorů	20. 11. v 15:00

Návštěva nemocných:

2. 11.	Družstevní, Sokolovská, Nádražní, K Hrázi, Jasanová, 1. Máje, Hornická, Padoly
7. 12.	Příkopní, Luční, Slunečná, Polní, Květinová, Svobody, Souběžná, Hlučínská, Lesní
29. 10. 26. 11.	Borová

Adorace a pobožnosti:

1. pátek v měsíci	2. 11., tichá adorace a možnost svaté zpovědi 16:00-16:45; společná modlitba litanií k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a svátostné požehnání, po mši svaté tichá adorace do 18:30
3. pátek v měsíci	16. 11., po mši svaté společná modlitba Korunky k Božímu milosrdenství
3. sobota v měsíci	17. 11., po mši svaté adorace, ve které budeme chválit i odprošovat Hospodina a děkovat Mu
každá sobota	půl hodiny před sobotní mší svatou pobožnost k Panně Marii, Matce ustavičné pomoci se zpěvy a litaniemi

Sbírky:

Měsíční na opravy	17. 11. a 18. 11.
Na Den Bible	24. 11. a 25. 11.

Od pondělí 29. 10. platí zimní pořad bohoslužeb, to znamená, že večerní mše svaté budou slouženy o hodinu dříve, tedy v 17.00.

Úřední hodiny farní kanceláře pak budou od 15:30 do 16:30, o prvních pátcích pak pouze do 16:00, a to z důvodu prvopáteční zpovědi.

Ve čtvrtek 1. listopadu je Slavnost Všech svatých. Jedná se o slavnost s doporučenou účastí na mši svaté. Bohoslužby v našem kostele budou slouženy v 6:30 a 17:00. Mše svatá v 17:00 bude sloužena za zesnulé, jejichž jména napsaná na lístcích máme možnost vkládat do krabičky umístěné vzadu v kostele. Po této mši svaté půjdeme společně v průvodu na hřbitov, kde bude pobožnost. Farníci si letos mohou z domu přinést hřbitovní svíce, které budou při mši požehnány a rozsvěceny od paškálu. Ty pak poneseme za zpěvu litanií v průvodu na hřbitov.

V pátek 2. listopadu, v den Památky všech věrných zemřelých, budou slouženy rovněž dvě mše svaté, a to v 6:30 a 17:00.

Možnost získání plnomocných odpustků přivlastněných pouze duším v očistci:

- 1. a 2. 11. při návštěvě kostela a splnění obvyklých podmínek (být v milosti posvěcující – tzn. po svátosti smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého Otce a nemít zálibu ani v lehkém hříchu); navíc je potřeba pomodlit se Otče náš a Vyznání víry
- 1.–8. 11., při splnění obvyklých podmínek a návštěvě hřbitova, kde je potřeba pomodlit se (klidně jen v duchu) za zemřelé

V neděli 18. listopadu oslavíme výročí posvěcení našeho kostela (Krmáš). Mše svaté budou v 8:00 a 10:00.

V neděli 25. listopadu budeme slavit Slavnost Ježíše Krista Krále.

Úmysly mší svatých

Po	29. 10.	17:00	***Borová:*** *volný úmysl*
Út	30. 10.	06:30	Za + Manfreda Königa
Čt	1. 11.	06:30	*volný úmysl*
		17:00	Za všechny věrné zemřelé
Pá	2. 11.	06:30	*volný úmysl*
		17:00	Za + Josefa Běláka, syna a za živé rodiny do ochrany Boží
So	3. 11.	06:30	***Mariánská mše:*** Za + Františku Kupkovou, manžela, syna, dceru a rodiče z obou stran
		17:00	Na poděkování za přijatá dobrodiní s prosbou o další Boží požehnání a ochranu
Ne	4. 11.	08:00	Za + rodiče Kašné, syna a snachu a za + rodiče Ratajovy a 3 syny
		10:00	Za + Josefa Kubného k nedožitým 85. narozeninám, za rodiče z obou stran, bratra a dva švagry
Po	5. 11.	17:00	Za + Oldřicha Bočka k 1. výročí úmrtí
Út	6. 11.	06:30	*volný úmysl*
Čt	8. 11.	17:00	Za + Josefa Baránka, rodiče, sourozence a živou rodinu
Pá	9. 11.	17:00	Za + rodiče Slivkovy, Juráškovy a děti
So	10. 11.	17:00	Za + Viktorii Kollarczikovou, padlého manžela, + syna, zetě a sourozence a za živé rodiny
Ne	11. 11.	08:00	Za + rodiče z obou stran, 4 syny, 2 dcery a zetě
		10:00	***Dětská:*** Za + Josefu Jiříkovou, manžela, + vnuka Petra a za živé rodiny
Po	12. 11.	17:00	Na poděkování Pánu Bohu za 55 let manželství a za živé rodiny s prosbou o Boží požehnání
Út	13. 11.	06:30	*volný úmysl*

Čt	15. 11.	17:00 Za + rodiče, padlé syny, + dcery a + zetě
Pá	16. 11.	17:00 Za + Pavla Joška k 1. výročí úmrtí
So	17. 11.	17:00 Za + Alžbětu Nawrathovou, manžela, syna, zetě a za živé rodiny
Ne	18. 11.	08:00 Za všechny dobrodince farnosti, zvláště za ty, kteří se aktivně podílejí na práci pro farnost
		10:00 Za + Annu Vránovou k nedožitým 60. narozeninám, rodiče a živou rodinu
Po	19. 11.	17:00 Za + maminku k nedožitým 90. narozeninám
Út	20. 11.	06:30 Za + Gertrudu Paškovou, manžela, rodiče z obou stran a za živé rodiny
Čt	22. 11.	17:00 Za + Adolfa Rzehánka, manželku a za živé rodiny
Pá	23. 11.	17:00 Za + Emericha Kretka k nedožitým 90. narozeninám, rodiče a sourozence
So	24. 11.	17:00 Za + Horsta Zheuera, syna a rodiče
Ne	25. 11.	08:00 Za varhaníky, scholu, sbor a za všechny zpěváky a hudebníky ve farnosti
		10:00 ***Dětská:*** Za Karla Paška na poděkování za 70 let života
Po	26. 11.	17:00 ***Borová:*** *volný úmysl*
Út	27. 11.	06:30 *volný úmysl*
Čt	29. 11.	17:00 Za + Alberta Vavřínka k 10. výročí úmrtí, za rodiče a za tchána
Pá	30. 11.	17:00 Na poděkování Pánu Bohu za 60 let života s prosbou o další Boží požehnání a ochranu a za živé rodiny do ochrany Boží
So	1. 12.	06:30 ***Mariánská:*** Za + Annu a Františka Hluchníkovy, děti, vnuky a 4 zetě a za duše v očistci
		17:00 Za + manžela k nedožitým 85. narozeninám, + rodiče z obou stran a za živé rodiny
Ne	2. 12.	08:00 Za + Adolfa Sněhotu, manželku, zetě a rodiče z obou stran a za živé rodiny
		10:00 Za + Josefa Martiníka, manželku, švagra, rodiče z obou stran a sourozence

Omlouváme se za případné chyby ve jménech a úmyslech mší svatých.
Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

Vydává:	Římskokatolická farnost Bolatice, Svobody 13, 747 23 Bolatice		
Šéfredaktor:	Hedvika Vehovská	Náklad:	620 ks
Web:	www.farnost.bolatice.cz	Uzávěrka:	23. 11. 2018
Telefon:	731 625 635	Příští číslo:	2. 12. 2018
E-mail:	studanka@volny.cz rkf.bolatice@doo.cz	Evidenční číslo:	MK ČR E 14902